Enderrock | Èlia Gea | Actualitzat el 17/03/2022 a les 10:00

«La certesa» que Anna Andreu té per descobrir

Estrenem el primer clip d'avançament del nou àlbum de l'artista vallesana

Anna Andreu

L'artista de Sant Quirze del Vallès **Anna Andreu** va debutar en solitari ara fa dos anys, just a l'inici de la pandèmia, amb *Els mals costums* (Hidden Track Records). Amb aquest àlbum, qui havia estat colíder de **Cálido Home** emprenia un nou viatge que descobria amb honestedat les seves intimitats. Ara, el projecte, de nou en tàndem amb la multiinstrumentista **Marina Arrufat** -que ha pres més implicació en el procés compositiu- i amb la producció de **Jordi Matas** -Premi Joan Trayter 2022 a la millor producció-, fa un pas més amb *La mida* (Hidden Track Records, 2022), un nou treball que veurà la llum la setmana vinent. Avui en descobrim la primera pista, el videoclip de "La certesa".

Video: https://www.youtube.com/watch?v=iW3M2GWyrRo
Amb un peu al pop metafísic -del qual **Matas** n'és considerat l'arquitecte-, "La certesa" va fent créixer l'encanteri, des de les bateries inicials d'**Arrufat**, i va embolcallant l'oient per endur-se'l a un univers alternatiu: el seu propi. Mentrestant, la veu suggerent d'**Anna Andreu** lliga versos obscurs sobre aquell moment en què penses "que tota pedra és runa" i que sota els peus només hi tens "la certesa que no veus i allò que ja has perdut".

Però els versos d'**Andreu** no busquen ser diàfans ni interpretats al peu de la lletra. "Crec que aquest punt de misteri és bonic. Fer una cosa molt explícita no m'agrada", reconeix l'artista. El camp semàntic mortuori que conformen la 'mort', la 'sepultura' i la 'runa', i que es va repetint al llarg de la cançó, respon a la manera de fer d'**Andreu**: "Tinc una ment bastant fosca. (...) La meva

veu és molt dolça i sovint faig servir melodies boniques i harmònicament alegres, de manera que per aconseguir un equilibri utilitzo paraules que no em desconnectin de la cançó. Si tinc dos sinònims per dir el mateix concepte, agafo el més fosc".

Replet de simbolisme, el videoclip que acompanya la peça pren també el tarannà poètic d'**Andreu**. Així, el realitzador Carles Pons, amb la producció del col·lectiu Òrbita, planten un camp minat de persones absortes, per on es passeja **Anna Andreu**, i ple de bassals d'aigua que s'estenen i la volen atrapar.